

fører, saa vidt jeg ved, personlig med egne Dine forbitset sig om, og jeg kan derfor ganske lade mig berolige derved, idet jeg ogsaa skal bemærke med Hensyn til Mindretallets Forslag under Nr. 132, at det er upraktisk. Derjom det blev vedtaget, vilde det blot medføre, at hvad man indtæskerede paa den ene Side, maatte under give Forhold komme til at kompenseres ved Medsættelse i Forpagtningsafgiften, og saa er det betydningsløst. — Med Hensyn til alle Realskoler beklager jeg, at man er gaaet saa vidt at udstemme alt, hvad der tilstiger Understøttelse til særlige Pigerealskoler, men jeg haaber at kunne ad Aare komme til en samlet Overvejelse med Udvalget om det Spørgsmaal, hvorledes man skal stille sig lige over for Pigerealskoler, saa at der ikke er andet for end at acceptere dette Forslag. Ligeledes beklager jeg, at man ikke har ment at kunne tiltræde nogen Forhøjelse, men der er i det hele ikke noget at gøre. Jeg takker i øvrigt for, at der er 5 ny Skoler, som ere medtagne, nemlig Drengerealskoler eller Drenges- og Pigerealskoler. De have ventet længe, og det er sikkert en Tilfredsstillelse for dem, at de ere medtagne. — Forslaget under Nr. 162 er et gammelt Stridsspørgsmaal, jeg ikke skal dvæle ved. Saa kommer endelig Kathedralskolen i Odense. Jeg kan ogsaa her være kort efter det udførlige Forsvar, dette Forslag har faaet fra anden Side, men siden den ærede Formand for Finansudvalget (Clausen) saa udførlig har omtalt det med de Bemærkninger, han gjorde, skal jeg kun forsvare 2 Punkter i Sagen. Det ene er det, at hele det Arrangement, der er foreslaaet, som ikke udelukkende er staat af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, men herov paa en Smødeforret fra Indenrigsministerens Side, tror jeg, uden i øvrigt i den Henseende at være jærlig sagtyndig, eller uden at det i øvrigt vedkommer mig, er til Gavn for Post- og Telegrafvæsenet, nemlig, at de saa den gamle Latinskoles Bygninger, hvad jeg har al Grund til at antage, efter hvad der foreligger fra Indenrigsministeren. At det ogsaa er til Gavn for Odense Kommune, tvivler jeg ikke om. Her har jo nærmest været Tale om, at det har været til for megen Gavn, men vist er det, at det er til allerstørste Gavn og uundværligt efter alt, hvad der foreligger — fra Skolevæsenet. Thi alle de Planer, at hjælpe sig med den gamle Bygning til Skolen ved Ombygning eller Tilbygning af Stølen eller Fløje eller ved Inddragelse af Rectorboligen, ere prøvede og erklærede af de paagældende i Skolevæsenet interesserede som utilfredsstillende.

For saa vidt de overhovedet kunde gennemføres uden at komme i Strid med Bygningsloven, saa vare de utilfredsstillende af andre Grunde, baade for saa vidt angaar Tilbygninger og Ombygninger, fordi de ikke vilde raade Bod paa de Mangler ved den gamle Del af Bygningen, som er til Stede, og som blev omtalt af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgrets (Scharling) og ligeledes med Hensyn til Udbygningen af Rectorboligen, fordi den virkelig efter omhyggelig Prøvelse ikke vilde raade Bod paa adskillige Mangler ved de gamle Dele af Bygningen og tillige ikke vilde give nogen som helst klæffelig eller tilfredsstillende Udvidelse af Skolen. For selve Skolevæsenet er det derfor af ganske overordentlig Betydning og Vigtighed, at Forslaget vinder Tilslutning, og naar man imod det indbender, at det vilde være meget dyrt, ikke paa Grund af Bygningen, thi hvad den angaar, tror jeg, det fra alle Sider er erkendt, at hvad Bygningens Opsførelse vilde koste, er moderat, men med Hensyn til, at Grunden skulde være saa dyr, saa bestrider jeg den reelle Betydning af de Beregninger, som det ærede Medlem, der er Formand i Finansudvalget, har gjort, naar han beregnede disse Grunde i Røffenhaven ved Slottet, som der er Tale om at anvende, som en Værdi i Handel og Wandel; thi saaledes foreligge de ikke. Der er ingen Forpligtelse for Indenrigsministeren eller for Staten til at benytte dem som en Genstand for Handel og Wandel, der kan vurderes og sættes til en vis Pris. Der er ingen Rimelighed for, at der nogen Sinde kan blive Tale om at anvende, sælge disse Grunde til Byggegrunde eller overdrage dem til Kommunen til Byggegrunde. Nej, saa bliver det, hvad det er nemlig en til et forholdsvist lidet betydeligt Djemed henliggende Grund, i Stedet for at man nu ved Smødeforret fra de Vindhigheders Side, under hvilke denne Røffenhave ligger, kan naa en Anvendelse til dette fornuftigere Djemed, her er Tale om. Det er ikke en virkelig Værdi, der gaar fra Staten, fordi Staten vil ikke benytte den paa den Maade, men det er en Værdi, Staten er i Besiddelse af, og som er benyttet paa en vis mindre hensigtsmæssig Maade, som nu kan blive ombyttet med et andet fornuftigere Formaal. Det er dette, som jeg synes, maa blive af stor Betydning for Tinget, at det virkelig fremmer uden Tab en Ting, som Skolevæsenet har saa overordentlig Interesse i. Jeg skal derfor til Slutning varmt anbefale Sagen, idet jeg i øvrigt naturligtvis skal gøre mig til Overbringer — mere kan jeg ikke sige til det